

“SOM BARN BLIVER JEG TIT HJULPET. NU HJÆLPER JEG LIDT TILBAGE”

ELEVER FRA FRISENDAL FRISKOLE LAVER MAD TIL DE ÆLDRE PÅ DET LOKALE PLEJEHJEM. “DET SKAL VÆRE EKSTRA GODT, NÅR DER ER ANDRE, SOM SKAL SPISE VORES MAD,” SIGER ÉN AF DRENGENE FRA 6. KLASSE.

102-årige Gerda Olivia Hansen nyder, at eleverne fra friskolen kommer på besøg. Hun fortæller historier og eleverne får lov til at se hendes samling af pynte-elefanter – på over 200 stk.

Dagens ret er fiskefrikadeller, lavet helt fra bunden med rigtig fisk. Børnene gør sig ekstra umage fordi, de senere skal spise maden sammen med de ældre.

“ Må vi komme på besøg?”

En flok piger og drenge banker tydeligt på døren til 102-årige Gerda Olivia Hansens lejlighed på friplejehjemmet i Sall ved Hammel.

Gerda sidder i sin stol og lader børnene komme ind og se hendes samling af over 200 glas- og keramikefanter fra hele verden.

Én gang om måneden har sjette klasse på Frijsendal Friskole hjemkundskab på en anderledes måde. De bruger hele dagen på byens plejehjem, hvor de laver mad og er sammen med de ældre.

“Det startede som nød, da vores hjemkundskabslokale skulle ombygges – men nu virker det som om, alle er glade for det,” siger skoleleder Niklas Gjerulf Hansen.

I dag skal der laves fiskefrikadeller fra bunden. Børnene er inddelt i hold og kaster sig over de fem kilo sejfilet, som skal igennem kødhakkeren og derefter klør-fem-æltet med æg og krydderier.

“Man tænker over, at det skal være ekstra godt, når det ikke bare er til sin egen familie. De gamle har fortjent

god mad,” siger Viktor Sønderby Koll.

Friplejehjemmet er kun halvandet år gammelt og har to køkkener, hvor personalet hver dag laver mad til beboerne. Det er den tjans, eleverne overtager i dag.

“Jeg var skeptisk i starten – 18 børn på lidt plads og måske for meget larm for de ældre. Men det er gået over al forventning,” siger husgerningslærer Majbritt Vilstrup Jensen.

Hun ser, at børnene helt naturligt viser omsorg for de gamle og har stor respekt.

“De oplever, at man godt kan have det godt, selvom man ikke længere kan det samme. De får også et naturligt billede af alderdommen, hvor hjernen og kroppen holder op med at virke. Som når de må hjælpe en dement dame med at finde hjem til sin lejlighed.”

FYLD MED HISTORIER

Et par af de ældre kommer og besøger børnene i køkkenet, mens der bages.

Kristian Bukh er en årgang 1928 og er klar, når børnene kommer forbi.

“Jeg glæder mig, til de kommer. For min skyld måtte de være her hver dag.

Jeg fortæller dem om alle de dyr, jeg har haft på min ejendom,” siger han og fortsætter.

“Ellers er her jo meget stille. Vi drikker lidt kaffe – og får da også en formiddagsbajer indimellem,” siger han med et grin.

Inde hos Gerda Olivia Hansen går snakken lystigt. Børnene spørger til den kunst, som hænger overalt på væggene.

“Er det rigtigt, at du selv har malet dem,” lyder det.

“Ja, og det kan jeg ikke længere. Mit syn er næsten væk. Det er ikke sjovt, når man elsker farver og bøger,” fortæller hun børnene, som lytter opmærksomt.

Det er nu fjerde gang, børnene er på plejehjemmet, og de begynder at kende de ældre.

“Ebba har en gongong fra Kina på sit værelse. Og så er der hende med kattene og selvfølgelig Kristian,” remser Viktor op.

“Vi får mange historier fra dengang, de var børn. Det er sjovt at høre. Og noget anderledes end vores liv i dag,” siger Helene Bach Holm og fortsætter.

“Jeg tror, det kan være lidt kedeligt at bo på plejehjem. Jeg håber på, at vi kommer med lidt liv. Som barn bliver jeg jo tit hjulpet. Nu kan jeg give tilbage.”

Dagen slutter med fællesspisning i den lyse spisestue. Børnene er fordelt ud på alle borde. Nogle steder går snakken, andre borde er helt stille.

Ordningen skal snart evalueres og personalet på plejehjemmet har holdt øje med beboernes reaktioner på børneflokkene.

“Det er jo højt humør, men også mere larm end sædvanligt. Nogle beboere kommer ikke ud fra deres stuer de dage, men det kan jo skyldes så mange andre ting. Vi er positive,” lyder det fra ernæringsassistent Heidi Pedersen, som planlægger børnenes kulinariske udfoldelser.

Og også lærerne håber på en fortsættelse.

“Besøgene afføder en masse overvejelser, som de tager med hjem til skolen. Jeg tror, vi vil kunne inddrage nogle af de ældre endnu mere, hvis vi fortsætter,” siger Majbritt Vilstrup Jensen. ●

Flere af de ældre nyder samværet med de unge.
Nogle gange bliver der også spillet brætspil –
og børnene viser gymnastik og akrobatik.

